

Prvé prasiatko išlo a išlo, až prišlo k poľu, kde práve sedliak pozberal a vymlátil obilie. Poprosilo ho, či by mu trochu tej slamy nedal. „Prečo by som nedal,“ povedal sedliak a naložil prasiatku plnú náruč. Prasiatko vzalo slamu a začalo stavať domček. Bol neobvyklý, ale prasiatku sa veľmi

páčil. Raz sa len tak vyklonilo z okienka – a čo nevidí! Vonku stojí vlk. „Prasiatko, pusti ma dovnútra,“ prosil. „Len sa poobzerám a hneď zas pôjdem.“ Prasiatko mu ale neverilo a vlka dovnútra nevpustilo. Vlka sa rozčúlil a zbúral mu domček zo slamy. Prasiatko utieklo len tak-tak.

Tretie prasiatko zatiaľ išlo a išlo, až prišlo k dedine, kde si kováč práve staval dom z kameňa. Poprosilo ho, či by mu trochu kameňov nedal. „Prečo by som nedal,“ povedal kováč. „Len si vezmi, koľko potrebuješ.“ Prasiatko vzalo kamene a začalo stavať domček. Bol veľmi pekný a prasiatko bolo na seba pyšné. Raz sa len tak vyklonilo z okienka – a čo

nevidí! Jeho kamaráti utekajú, až sa im práši za kopýtkami, a za nimi beží vlk. Prasiatko otvorilo dvere, vpustilo kamarátov dovnútra, ale vlkovi zabuchlo dvere pred ňufákom. „Prasiatka, pustite ma dovnútra,“ škrípal zubami vlk. Prasiatka ho ale nevpustili a vlk sa rozčúlil. Ale čo to? Domček tentoraz nezbúral! A niet sa čomu diviť. Bol dobre postavený.